

ŁASICZY (2) *ai*

a jasne.

sg m G łasicz(e)go (1). ◇ f I łasiczą (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

*Przymiotnik od „łasicsa” (2) : Plinius piŕze. gdy mozgu Łaficzego w twarog przymiefza/ tedi onego fura myŕzi nigdi nie tykaią *FalZioł* IV 14d; ZLé krofty léczy popioł z łáciiłki vpalony/ á krwią łáciią rozmącony *SienLek* 129v.*

Cf [ŁASICZCZYN], ŁASICZKOWY, ŁASICZNY

DJ